

عنوان مقاله:

بررسی رویکردهای انسانی و ابزاری در یادگیری مداوم

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مریم برهمن - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

یادگیری جزء نیازهای هر فرد از بدو تولد می باشد و همواره به صورت مختلف و در قرن معاصر در یکی از ضروری ترین مقسم های خود به صورت یادگیری مداوم جلوه نموده است. از تعریف کمیسیون بین المللی آموزش و پرورش می توان سه رکن توسعه فردی، اجتماعی و اقتصادی را برای آن لحاظ نمود. با وجود اهمیت و ضرورت ارکان مذکور و ارتباط آنها، لازم است سوء استفاده هایی که در ظاهر، اهداف یاد شده و در واقع امر، اهداف دیگری را به دنبال دارند را پیش بینی نموده و مراقب بود. روسو با انتقاد از نتایج منفی تربیت اشرافی، فریره با ایده سوادآموزی آگاه سازی در برابر آموزش بانکی، مارکوزه با بررسی نیازهای درست و غلط، بوبر با انتقاد از رابطه من- اویی در مقابل من- تویی، ایلیچ در بررسی چگونگی تبدیل غرض ورزانه نیازهای طبیعی انسان به تقاضا، هر کدام به نحوی انواع رویکردهای ابزاری به آموزش مداوم را به چالش می کشند. با محوریت قرار دادن رویکرد انسانی و توجه به رشد و توسعه فردی، رکن توسعه اجتماعی خصوصاً در قالب کنترل اجتماعی و رکن توسعه اقتصادی با دیدگاه هایی ابزار گرایانه ولی در اشکال به ظاهر موجه، مورد بررسی و نقد قرار می گیرد. پژوهش حاضر از نوع کیفی بوده، در آن از روش توصیفی- تحلیلی استفاده شده است

کلمات کلیدی:

یادگیری مداوم، رشد فردی، رویکرد ابزاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759084>

